

Haastatteluja, lausuntoja, keskusteluja, vetoamuksia, tuen vastaanottoja. Teatterinjohtaja Ilkka Laasonen on puhunut puhelimessa kymmeniä tunteja tämän viikon aikana.

Viikko sitten perjantaina. Oma väki kokoontui kriisipalaveriin heti, kun esitys puolen vuoden lomautuksesta tuli julki. Etualalla Teuvo Viljakainen ja Elina Hurme.

Taisteluun taiteen puolesta

MARIA KALLIOKOSKI

Siinä se on, mustaa valkoisella. Teatterinjohtaja Ilkka Laasonen lukee sivistyslautakunnan esityslistalta, että teaterin ja muiden taidelaitosten henkilökunnalle esitetään puolen vuoden lomautusta. Hän tietää, että se olisi lähtölaskenta. Ryhmä hajoaisi, tuet hiipuisivat ja ovet sulkeutuisivat.

Kaupungin talousvaikeudet ovat olleet syksyn puheenaihe, ja jonkinlainen uhka on väreillyt teaterinkin liepeillä. Nyt se on paperilla.

Teatterinjohtaja ryhtyy toimeen. Hän ei epäröi kirjoittaa tiedotetta vuosikymmenten suomalaisesta kulttuuriskandaalista ja lähettää sitä koko Suomen tiedotusvälineille. Hän peruu sovitun palaverin, sillä tärkeämpää on kertoa uutinen tuoreeltaan omalle välle.

Tunnelma kriisikokouksessa on järkyttynyt. Tieto tyrmistyttää ihmisiä, joille teatteri on paljon enemmän kuin työ. Monet ovat olleet Kajaanin kaupunginteatterissa 1970-luvulta alkaen.

Ilkka Laasonen on skarpattava: toisaalta hän ei voi alkaa valehdella, toisaalta hän katsoo omaan vastuuseensa kuuluvan myös ylläpitää tulevaisuudenuskkoa.

"Helppointa olisi langeta ja sanoa, että kaikki on mennyt. Mutta jos jotakin saa vähän aikaa tuumata, voi kehittää vaihtoehtoja. Budjetti valmisteltiin tosi nopeasti, ja mietimme, onko se loppuun asti harkittu. Missä on tasapuolisuus?"

Tilaisuudessa tunteet nousevat pintaan ennen kysymyksiä. Laasonen kokee, että väki antaa hänelle täyden tukensa eikä hyökkää vastaan, vaikka sekin olisi ymmärrettävää – uhkalla kun ei ole ni-mä eikä kasvoja.

Teatterilaiset kokoavat itsensä illan *Kolmen si-*

saren esitykseen. Eräissä kohtauksessa **Elina Hurme** tuo hengästyneenä Natashana näyttelijöille viestin kaupungintalolta, jossa hän on kuullut huhun kulttuurilaitosten lakkauttamisesta. Natasha ja Olga eli **Eeva Soivio** yltyvät kiivaaseen taisteluun. Tshchov veti huomion palvelijattaren ja Kajaanin-versio kokeneen näyttelijän **Leena Suominen** asemaan. Kiista näyttämöllä kirpaisee katso-mossa.

Muutama päivä jälkeenpäin Elina Hurme kertoo, että esitys oli sisällöltään sama kuin ennenkin, mutta tunnekuhu oli toinen. Esitys oli kärjisty-nyt, erilainen, kun se kolahti uudelleen todelli-suuteen.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Talkkikuormat vetävät miesten suut nauruun

LEVEITÄ TEITÄ ja rivakassa tahdissa liikkuvia talkkirekkoja odottavat Sotkamon Laakajärven kylän asukkaat kotiseuduil-leen.

Alasenjärven korpi on nous-
sut jälleen puheenaiheeksi.

Talkkikaivoksesta keskusteli-
vat toissapäivänä Laakajärven
kaupalla eläkkeellä oleva kaup-
pias **Vesa Tarvainen** (vas.), **Kari
Huttunen** ja **Seppo Partanen**.

JUHANI KARVONEN

Suopotkupallosta uusi trendilaji

PÖLHÖVAARAN SUOSTA nousee hullun Suomen uusi trendilaji, kerran vuodessa lähes 30 000 ihmistä kokoava suopotkupallo. Tulevina vuosina sen ympärille ollaan kehittämässä uusia tapahtumia.

Suomittelön puuhamies, Kainuun Paronien puheenjohtaja **Hannu Koivusalo** on poh-
tinut erillisiä kisoja lapsille ja
yrityksille. Se vaatisi kiinteän
rakennuksen suoalueelle.

ARTO TULIMA

Matkailijoita vampyyrin jäljillä

DRACULAN LINNA. Kaksi sanaa, jotka lupaavat hyttävää tunnelmaa.

Branin linnaa Romaniassa mainostetaan aitona Draculan linnana. Aitous haihtuu, kun ensimmäisenä törmää Dracula-ba-
saariin, Dracula-markettiin ja
Luurankotavernaan.

Branissa vampyyrikreivin taria-
na on osattu tuotteistaa.

Turistisyötit suorastaan pomp-
paavat silmille.